

Lisa Taraki doceert sociologie aan de universiteit van Bir Zeit in Palestina. Ze is stichtend lid van de Palestijnse campagne voor de academische en culturele boycot van Israël. Deze campagne is een onderdeel van de BDS-campagne (Boycot, Desinvestering en Sancties). De SAP steunt de oproep tot boycot, desinvestering en sancties tegen Israël. Mireille Court en Chris Den Hond hadden een gesprek met haar.

Lisa Taraki: "Het is belangrijk te noteren dat de Palestijnse universiteiten, ten minste sedert het einde van de jaren '70, op verschillende manieren het doelwit zijn van het bezettingsregime. Het belangrijkste is, al deze jaren al, de gevangenneming en de ballingschap van tienduizenden studenten, en ook van professoren van de universiteit. Dat duurt de dag van vandaag nog altijd voort. Er is ook een politiek om de universiteiten te sluiten wegens het verzet tegen de bezetting en wegens protestmanifestaties van de studenten;

De steun en de solidariteit die wij krijgen van Israëlische universitaire instellingen en zelfs van universitaires is praktisch zero. In termen van steun van de Israëlische universiteit in het algemeen, kan ik zeggen dat die bijna niets is en dat is één van de meest teleurstellende aspecten van het Israëlische universitaire milieu, omdat de Palestijnse instituten voor hogere opleiding zich niet ver van de Israëlische instellingen bevinden. De Hebreeuwse universiteit (in Jeruzalem) bevindt op 20 km, of zelfs minder, van hier, maar volgens ons maken de instituten zich medeplichtig door hun stilzwijgen.

Recentelijk, ongeveer een jaar geleden, gaf een groep voorzitters van universiteiten een verklaring uit, waarin ze oproepen tot een betere toegang en bewegingsvrijheid voor de Palestijnse studenten. De verklaring was volledig gesteld in termen van mensenrechten: vrijheid van opvoeding, vrije toegang tot de onderwijsinstellingen. Zoals zovele Palestijnen hier, denk ik dat dit veel te weinig en veel te laat is. Ons probleem is niet in de eerste plaats toegang tot de universiteit, ons probleem is onze vrijheid als volk. De verklaring hield geen enkele veroordeling in. Het was een soort oproep aan de militairen om de bewegingsvrijheid van de Palestijnse universiteitsstudenten te helpen verbeteren. Dat is veel te weinig.

Ik meen dat de Israëlische universitaire instellingen een verantwoordelijkheid dragen. Als ze deel willen uitmaken van de internationale universitaire wereld, wat ze erg verlangen, dan moeten ze zich er rekenschap van geven dat er een bevolking is die wordt gecontroleerd door hun staat. Die staat ontzegt hen volstrekt alle vrijheden waarover zij beschikken. Velen van mijn collega's, en ikzelf, zijn van mening dat het gepaste antwoord om de Israëlische universitaires aan te porren, er in bestaat hun eigen instellingen onder druk te zetten. We denken dat diplomatie en pogingen tot overreding niet hebben gewerkt.

Elke Israëlische universitair weet maar al te goed wat er hier gebeurt

Ik moet jammer genoeg zeggen dat de Israëlische universitaires en universiteiten zeer goed weten wat er hier gebeurt. Elke Israëlische universitair moet dienst doen in het Israëlische leger als reservist. Ik geloof dat 99% van hen niet weigeren die dienst te doen en dus goed weten wat er

onder de bezetting gebeurt. Het gaat niet om een gebrek aan informatie, het is een gebrek aan wil.

De B van de BDS-campagne wil boycot zeggen. Daarvoor worden individuen en organisaties op internationaal niveau aangesproken. Als we het hier hebben over een academische en culturele boycot, dan gaat het in praktijk om een boycot door individuen. Individuele universitaires in het Verenigde Koninkrijk, België of Frankrijk zullen beslissen of zij, bij voorbeeld, niet zullen deelnemen aan een conferentie in Israël, dat ze geen artikel zullen schrijven voor een publicatie van een Israëlische universiteit, dat ze geen recensie zullen schrijven van een artikel dat gesponsord wordt door een stichting die Israël steunt. Het idee is Europese en Amerikaanse individuele universitaires te vragen om niet mee te werken met de Israëlische instellingen.

Er is geen enkel probleem om een Israëlische universitair uit te nodigen voor een bezoek aan uw instituut zolang als hij of zij de instelling niet vertegenwoordigt, dat hij of zij niet komt in het kader van een samenwerkingsakkoord tussen instituten.

Boycot van Israëlische instituten

Wij roepen de Europese instituten op om geen samenwerkingsakkoorden te ondertekenen met Israëlische instituten, zoals een samenwerking voor onderzoek of voor uitwisseling tussen faculteiten of van studenten, er zijn vele verschillende vormen van dit soort samenwerking.

De Israëlische universitaire wereld kan niet worden vrijgesteld van oproepen tot boycot. Velen mensen hebben geprobeerd te argumenteren dat de universiteit een speciale plaats is, die moet worden beschermd omdat "de Israëlische universiteiten ergens het laatste bastion van oppositie tegen het statu quo is" en "als je de universiteiten aanvalt, wat blijft er dan nog over?"

Wij denken daar het volgende over : als de producenten van Israëlische tomaten of van avocado's niet moeten worden vrijgesteld van boycot, dan is er geen enkele reden waarom de universitaires een speciale immuniteit zouden hebben! Zij halen profijt uit het systeem dat ons onderdrukt, ik spreek over overheersingstructuren. Ze maken er deel van uit, ze hebben die niet uitgedaagd. Daarom kunnen deze instituten niet beweren dat ze iets speciaals zijn.

De voornaamste universitaire instituten, zoals de instituten voor onderzoek of voor cultuur hebben nooit publiekelijk stelling genomen tegen de vormen van onderdrukking van de Palestijnen. Geen enkele ervan – zeker niet de universiteiten – hebben ooit een publieke verklaring afgelegd ter ondersteuning van ons recht op onderwijs.

Wat we in het bijzonder aan de Europeanen vragen is dat ze alert zouden blijven. Als ze horen spreken over een festival van Israëlische films of van Israëlische films op een Europees filmfestival, dan moeten ze niet nagaan wie de artiesten of de realisators zijn, want de boycot viseert geen individuen, maar ze moeten wel kijken hoe het wordt voorgesteld en wie de sponsors zijn. Dat zijn de belangrijke vragen. Is de Israëlische ambassade in het betrokken land één van de sponsors? Wordt de naam van de Israëlische minister van Buitenlandse Zaken of van de ambassade vermeldt op de brochure van de conferentie? Zo ja, dan is dit een duidelijke reden om dit deel van het festival te doen schrappen.

Na Gaza

Speciaal omwille van de slachtingen in Gaza hebben wij vele mensen gemobiliseerd in Europa, in Australië, in de Verenigde Staten, waar het bijzonder moeilijk is iets in beweging te krijgen. Dat heeft ze aangezet om de logica van de BDS-campagne te steunen. De BDS-logica is druk uitoefenen, niet

Lisa Taraki: “Als de Israëlische tomatenkwekers niet worden vrijgesteld van de boycot, dan is er ge

Contributed by Mireille Court & Chris Den Hond
vrijdag, 19 juni 2009 - Last Updated vrijdag, 19 juni 2009

te proberen te overtuigen. En ik geloof dat er vandaag een goede hoop is, want voor de eerste keer in de Verenigde Staten is er nu een campagne voor academische en culturele boycot. Dat was zes maanden geleden niet denkbaar in de VS”. (Uitpers, nr. 111, 10de jg., juli-augustus 2009)